

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

Vt Lite Pendente Nil innovetur. Titvlvs V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

DE DOLO ET CONTY.

macia.

TITULUS IV.

CAP. I.

Appellata ante definitivam, etiam a definitiva, sententia citata vel non, appellata potest: nisi prima appellatio manifeste, quo casu non appellata, tanquam manu scripta.

*Ton. And.**Clemens V. monachus Venet.*

*S*ante a definitivam sententiam, a judice ipsa appellando zecedit, & index fux appellatio non deferens, eo citato, vel etiam non contraria in causa procedens, contra ipsam enim a sententia definitivam promulgat, poterit idem appellatio a dicta sententia, intra tempus debitum appellari. Missus prius appellata est frustra manifest.

Eisdem etiam Episcopis indulgemus, ut inter fuos subditos (ne ob defectum iustitiae dispensandum aliquis patiantur) possint diccessibus alienis, in quibus moram traxerint (dummodo per se vel per alium hoc in suis propriis diccessibus facere non audeant, vel non possint) jurisdictionem suam omnino modam exercere. Ita tamen quod subditus, qui expulsores vel eorum factores, aut consiliarii non fuerint, ultra duas dies a fine sui diccessus non trahantur. Volumus insuper, ut ante omnia a diccessanis locorum, in quibus moram traxerint, petant licentiam in premis: quam si obtineri nequevint b, procedant nihilominus, prout superius est expressum.

Sane si predicti Episcopi a sacerdotiis, se non sufficiens prefatis expulsores, consiliarii, & factores, perfidantes, vel ad domum, aut publice (ut praemittitur) in eozum aieles cathedraliter citare: vel ipsos malitiosos praevaricatoe impedimentum, ne per eos potuerit sic citari, aut quidem in suis diccessibus jurisdictionem per vel per alium contra ipsos exercere nequeant, vel non audiunt: statim super his volumus afferentibus eorundem. Ipsius dictis in injunctis, sub intermissione divini iudicij, ne circa praemissa contra conscientiam quicunque mendaciter aut dolosamente vel confingant: Eorundem autem Episcoporum sententias & processus, quos in praemissis calibus, in aliis diccessibus duxerint facientes, denunciati facient, per sua diccessa convicni Episcopi, cum ab eis fuerint requiri. Per praemissa quoque nullum ex transuersu temporis quantuplicem, vel alias quo modo locorum diccessanis vel alii quibuscumque jurisdictionem habentibus in locis praemissis, in quibus predicti Episcopi sic expulsi jurisdictionem (ut predictum) & exercebunt, praeviduum generetur.

DE CAUSA POSSESSIONIS
& proprietatis.

TITULUS VII.

CAP. L

In causa beneficiorum delicta etiam per appellationem ad curiam, utraque pars, potest penitentia & possefitorum intentare. Et una causa conclusionem potest invocare, vel penitentiam, vel possefitorum precepit. ton. And.

Clemens V. in causa Venet.

Causa a beneficiis per appellationem ad sedem apostolicam legitime devoluta, tam appellanti, quam appellato licet decernimus, neudum petitorum, sed & possefitorum intentare. Et in spoliatisodium ante causam conclusionem suspendere petitorum a se, & ab adversario intentare, a solo possefitorum procedendo.

*a. Al. verisimiliter. b. al. negabunt. c. al. premittitur.
d. Vide Paul. de Capl. consil. 27, lib. 1. & de intellectu, Coriarriam lib. 1. Var. ref. c. 18. num. 13.*

CAP. II.

Idem.

Licet dicitur pendere, quod ibi, ut nini decesserit, etiam etatio legitimè pertinet ad partem, vel per eam fieri, non pervenire, cum talis expostione, quod perit in causa, non perveniat. ton. And.

Idem.

*C*ausa lite pendente nihil debet innovari, nisi quod hoc pendere censuit, postquam a iudice

a. Net, quod appellari potest ante definitivam, quod efficiat in definienda jure canonico, dum tamen appellatio ea causa remota est: cap. ut definiat, ext. de apell. sed de iuris causa non applicari nisi in causa casio. Zabarella.

conveniunt in eis citatio emanavit, & ad partem citaram
periret: vel per eam factum fuit, quod minus ad ejus
notitiam perveniret. Dum tamen in citatione praedicta
nullum est expressum, per quae plene possit instrui, super qui-
bus in iudicio conveniuntur.

DE SEQUESTRATIONE POS-
SESSONUM & FRUCTUUM.

TITVLVS VI.

CAP. I.

*Si sacerdos contra apostolum possest, quia tremens non posse-
rit in potio vel possest in una definiitiva sententia in curia, etiam si
ali faciat, ipsius beneficis sequestratio per locum ordinarium
est: quam impeditum, ut sequestrato fructus occupant, ex-
cepimus alii. Et si illi de litigantibus, cadit a jure suo, & re-
turna predictio, Ioseph. And.*

Item a.

*A*d competendas litigantium malitias, definitio-
mis, ut una contra possestoriem definitiva sen-
tentiis super beneficium apud fedem Apostolicam,
mutat in potio vel possestoriem prouulgata, bene-
ficiis in summa etiam si dignitas, vel perfonatus exiftat, &
nihil habet animarum, apud possestoriem huiusmodi dum h-
unc mienio pacifice ante ab eo possestum non fue-
ret vel ordinari, apud aliquam personam ido-
minetur, que plenaria de ipso & debitam cu-
mum id, quod defructibus pofuit (dehinc eisdem
fructibus operibus) supertelle contingit, illi refutat,
quoniam in causa videriorum obtinetur. Si quis autem
litionatum huiusmodi impedit, vel fructus sequen-
tia quo modo presumperit occupare, exom-
munitus incurat sententiam ipso facto: a qua non fu-
erit premissum prius amoto, & occupata per eum fructu-
s restringitur, nullatenus abfolvatur. Et nihilominus,
scilicet in causa fuit, a jure (quod ibi in huiusmodi
casu, vel ad ipsum forsan competrerat eidem) hoc
non obseruit ecclifile: Primitus nequid circa futura
causa per appellacionem pendentia negotia ob-
tinet. Non obstante si contra praefatam sententiam
et iudicium forsan opponatur.

DE PROBATIONIBVS.

TITVLVS VII.

CAP. I.

*T*ota latronum Apostolicarum, quibus Papa proprimum factum
non praesens, ut super illius gratia vel intentio Papa funda-
ta sit, And.

Clemens V. In concilio Vienensi,
item notis, quibus non dignatus quilibet seu
beneficia collatione nostra, vel sedi Apostolice re-
tineat, vel recipiendo potestare, ali communis, vel a-
liquam excommunicis, seu suspicibili, seu ali quem ca-
pionum potrum vel familiarem fuisse, vel alia similia,
cum quibus gratia, vel intentio nostra fundatur, fecisse
sumus, censentes super sic narratis fidem plenariam
abstendam. Volentes ad praterita & pendentia (etiam
prospiculationem) negotia hoc extendi.

DE TESTIBVS.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

*In iustis Christianis convives possumus Iudei & Saraceni, non ob-
stante, ut non manifera ita habeatur. b Vid. c. commissa. de eccl. in
C. L. & moderna in L. Celsus. ff. de eccl. cap. Eust.*

*stantibus contrariae privilegia Regum & Principum: quibus suatu-
tors, subrahbitus illi Christianorum commercium. Ioseph. And.*

Clement V. in concilio Vienensi.
Cum Iudei, quidam & Saraceni (sicut accep-
imus) quod super civilibus aut criminalibus
convincere Christianos non possint, se privile-
giis Regum & Principum tueantur (quia id nedium iuris
contractum, sed & Christiana religioni opprobrium
est quam plarimum & adversum) Reges eoldem & Prince-
pices a. in Domino exhortamus, ne concedant hujus-
modi ex cetero privilegia, vel servent aut ferare per-
mittant etiam jam concessa. Quod si Iudei, aut Sarra-
ceni privilegia talibus uti prouimplicent, Christiano-
rum communione subrahbitur, sic, quod Christiani ab
eorum abstinere communione censura ecclesiastica (in
opus fuerit) compellantur.

CAP. II.

*Publicatis attestacionibus, refutando non possint (etiam in
causa appellationis) super eisdem articulis recte direxte convaria-
to. And.*

*T*estibus rite & receperis, & votum attestacionibus
publicatis, sicut non licet super eisdem vel directo
contrariae articulis alio, vel eisdem testes in principali
causa producere, sic non debet in appellationis causa
licere. Cum non minus in attestacionibus, quam in
principali causa subornatio sit timenda.

DE IVREIVRANDO.

TITVLVS IX.

CAP. I.

*S*acramenta, que Romana ecclie prefiant Romanis Principes, fo-
deratissima exorsio, Ioseph. And.

Clement V. in concilio Vienensi.
Romanis Principes e., orthodoxi fidei profes-
sores, faciolandam Roma. Ecclesiam, cuius ca-
put est Christus Redemptor noster ac Romanus
Pontificem eisdem Redemptoris vicarium, ferre fi-
dei, & clarae devotionis propriae venerantes, el-
dem Ronano Pontifici, a quo approbatione persona
ad imperialis celstitudinis apicem aliuminde, necon
unctionem, consecrationem, & Imperii coronam acci-
piunt, sicut submittere capita non reputa runt indignum,
sequi illi, & eisdem ecclie, quia a Gracie Imperium
transfuit in Germanos, & a qua ad certos eorum Principes
juri & potestas eligendi Regem in Imperatorem,
postmodum promovendum pervenit, adstringere vin-
culo juramenti, prout tam os observationis antiqua
temporibus novissimi renovataz, quam forma iuramen-
ti huiusmodi facis infra canonibus manifestant. Du-
cum lage inter quondam Henricum Imperatorem, tunc
Romanorum Regem, & charitissimum in Christi filium
nostrum Robertum Siciliæ Regem, gravi discordia fusc-
tata: Nos multissimisgrandibusque periculis, quae exinde
provenient verisimiliter timebantur, intendentes ce-
leli & opportuno remedio obviare, quibusdam ex fra-
tribus nostris fane, Rom. eccl. Cardi. ex silentibus tun-
ci in urbe pro reformatanda pace, & solidanda concordia in-
ter Reges eoldem literas nostras, sub recta forma duxi-
mos deßimandas: inter alia inferentes in eis, quod cum
ipsi Reges eisdem ecclie specialissimili, abjuramen-
to fidelitatis, & alias multipliciter effem adstricte,
ipius ecclie debent esse promptissimi defensores:

*a. Qui debent Iudeos punire: vid. l. si quis in hoc genere, & da
Epis. & cler. & gl. in co. Iudei. y. de Iud. Font. b Vid. l. prim.
b. adiunct adiunct. ff. de eccl. edid. & l. apud cum. 5. Imperator. ff.
de manus. c. al. Imperator.*

Illi 5